

Деякі мешканці Країни Мумі-тролів

Мумі-троль дуже цікавий і дружлюбний троль. Він любить пригоди, особливо коли вони відбуваються з ним та його друзями. Та якщо пригоди стають надто небезпечними, він біжить по допомогу до Мумі-мами.

Мумі-мама має м'яку вдачу там, де годиться проявляти м'якість, і торбинку, повну сухих та чистих вовняних шкарпеток, порошків від болю в животі й карамельок. Вона ніколи не втрачає самовладання, дбає, щоб кожне створіннячко в Країні Мумі-тролів мало, за потреби, де переночувати.

Мумі-тата дуже мудрий і досвідчений троль, принаймні сам так вважає. Іноді його душа прагне несамовитих пригод, як у далекій юності. Тоді він сідає у своєму кабінеті й пише мемуари — велику книжку про все, що трапилося з ним у житті.

Хропся захоплюється усім таким же гарним, як вона сама. Вона спритна й дотепна, однак бажала б, щоб життя в Країні Мумі-тролів було розкішнішим і драматичнішим.

У Країні Мумі-тролів настала зима. Скute кригою море було мовчазне й не порушне. Глибоко під землею спали усілякі повзики й равлики, а під своїми ковдрочками запала у довгу зимову сплячку родина мумі-тролів.

Вони вклялися до сну наприкінці жовтня і мали намір спати аж до весни — як і щороку.

Однак Гемуль цього не розумів.

Він стояв на даху й грібся у глибокому снігу, доки його рукавиці вщент не промокли. Гемуль шукав вхід до будиночка — ляду на даху.

— Ці тролі лише й знають, що спати, тоді як я працюю, важко гарую, щоб до нас прийшло Різдво, — бурчав він.

Урешті-решт Гемуль таки знайшов дахову ляду. Тільки ж не пригадував, як вона відчинялася: досередини чи назовні. Обережно потупцював по ній. Ляда раптом подалася під лапами, і Гемуль провалився униз — просто у темряву.

